

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Pml.nr.319/2020

NË EMËR TË POPULLIT

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - kolegji i përbërë nga gjyqtarët: Nesrin Lushta, kryetare, Agim Maliqi dhe Rasim Rasimi, anëtarë, me bashkëpunëtorin profesional Bujar Balaj, procesmbajtës, në çështjen penale kundër të pandehurit V.R., për shkak të veprës penale uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme nga neni 332 par.1 të KPRK-së, duke vendosur përkitazi me kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë të paraqitur nga Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit e Kosovës, kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prizren – Dega në Dragash P.nr.93/2016 të datës 10.04.2019, në seancën e kolegjit të mbajtur më 10 dhjetor 2020, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Pranohet si e bazuar kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit të Kosovës, **konstatohet** se me aktvendimin e Gjykatës Themelore në Prizren – Dega në Dragash P.nr.93/2016 të datës 10.04.2019 është shkelur dispozita e nenit 385 par.1 nënpar.1.4 të KPPK-së, në favor të të pandehurit.

A r s y e t i m

Vendimi i Gjykatës Themelore

Gjykata Themelore në Prizren – Dega në Dragash, me aktvendimin P.nr.93/2016 të datës 10.04.2019, ka hudhur aktakuzën e Prokurorisë Themelore në Prizren PP/II.nr.1456-4/2016 të

datës 07.07.2016 dhe ka pushuar procedurën penale ndaj të pandehurit V.R. për veprën penale uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme nga neni 332 par.1 të KPRK-së, për shkak të parashkrimit absolut të ndjekjes penale. I dëmtuari për realizimin e kërkesës pasurore juridike është udhëzuar në kontest civil, kurse shpenzimet e procedurës penale janë përcaktuar të bien në barrë të buxhetit.

Vendimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës

Gjykata e Apelit e Kosovës me aktvendimin PN.DP.nr.672/2019 të datës 20.06.2019, ka hudhur si të palejuar ankesën e përfaqësuesit të palës së dëmtuar.

Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë

Kundër aktvendimit të gjykatës së shkallës së parë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë ka paraqitur prokurori i Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit të Kosovës në Prishtinë, për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkeljes së ligjit penal, me propozim që Gjykata Supreme e Kosovës ta aprovojë si të bazuar kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë dhe të konstatohet se aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe shkelje të ligjit penal.

Pretendimet e paraqitura në kërkesë

Në kërkesë të Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit pretendohet se aktvendimi i kundërshtuar përmban shkelje të ligjit penal nga neni 385 par.1 nënpar.1.3 të KPPK-së lidhur me nenin 107 të KPRK-së, meqë me aktvendimin e kundërshtuar është konstatuar se ekzistojnë rrethana që përjashtojnë ndjekjen penale konkretisht ka arritur afati i parashkrimit absolut të ndjekjes penale ndaj të pandehurit V.R. për veprën penale uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme nga neni 332 par.1 të KPRK-së. Përkundër faktit se aktakuza e Prokurorisë Themelore në Prizren nuk ka të meta në pikëpamje të përshkrimit të vendit, kohës dhe mënyrës së kryerjes së veprës penale e veçanërisht kohës së kryerjes së veprës penale, si element kryesor për vlerësimin e afatit të ndjekjes penale ka qenë përshkrimi se vepra penale është kryer: “...që nga fundi i viti 2012 e deri më tani në mënyrë të vazhdueshme...”. Nga mënyra e përshkrimit të aktakuzës dhe cilësimi juridik i kësaj vepre penale konstatohet se bëhet fjalë për vepër penale permanente dhe për këtë arsye gjykata e shkallës së parë me aktvendimin e saj nuk ka pasur parasysh dispozitën e nenit

107 par.1 të KPRK-së që rregullon afatin e parashkrimit për veprat penale permanente. Nga interpretimi i dispozitës ligjore rrjedh se kohëzgjatja e gjendjes së kundërligjshme është element i figurës së kësaj vepre penale dhe kjo zgjat deri sa të vazhdohet me gjendjen e kundërligjshme dhe me këtë edhe llogaritja e afatit të parashkrimit të ndjekjes penale fillon të rrjedh prej momentit të pushimit të gjendjes së kundërligjshme, kurse në rastin konkret gjendja e kundërligjshme nuk ka pushuar në kohën kur gjykata ka nxjerr aktvendimin P.nr.93/2016 të datës 10.04.2019 dhe njëkohësisht nuk mund të merret si datë e kryerjes së veprës penale fundi i viti 2012 meqenëse nuk është ndaluar gjendja e kundërligjshme, siç gabimisht ka konstatuar gjykata e shkallës së parë.

Pretendohet se gjykata e shkallës së parë në arsyetimin e aktvendimit të saj ka ndërhyrë në përshkrimin e kohës së kryerjes së veprës penale dhe me këtë ka ndryshuar rrjedhën e afatit të parashkrimit, që paraqet shkelje të ligjit penal nga neni 385 par.1 nënpar.1.3 të KPPK-së lidhur me nenin 107 të KPRK-së.

Më tutje pretendohet për shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale nga neni 384 par.2 nënpar.1.2 lidhur me nenin 363 par.1 nënpar.1.3 të KPPK-së, meqë gjykata e shkallës së parë ka pushuar procedurën penale duke u bazuar në dispozitën e nenit 358 par.1 nënpar.1.3 të KPPK-së, kurse në rastin konkret ka qenë duke u zhvilluar shqyrtimi gjyqësor përkatësisht faza e administrimit të provave, atëherë do të duhej të vendosej sipas dispozitës së nenit 363 par.1 nënpar.1.3 të KPPK-së e cila është dispozitë impertative dhe e cila zbatohet gjatë shqyrtimit gjyqësor përkatësisht nga leximi i aktakuzës.

Gjetjet e Gjykatës Supreme të Kosovës

Gjykata Supreme e Kosovës në seancën e kolegjit shqyrtoi shkresat e lëndës në kuptim të nenit 435 par.1 lidhur me nenin 436 par.1 të KPPK-së dhe pas vlerësimit të pretendimeve në kërkesë, gjeti se:

kërkesa e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit është e bazuar.

Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, pretendimi i prokurorit të shtetit është i bazuar, ngase aktgjykimet e kundërshtuara përmbajnë shkelje të pretenduara në kërkesën për

mbrojtjen e ligjshmërisë përkatësisht shkelje të ligjit penal nga dispozita e nenit 385 par.1 nënpar.1.4 të KPPK-së.

Gjykata Supreme e Kosovës, me kujdes ka vlerësuar arsyetimin e paraqitur në vendimin e gjykatës së shkallës së parë dhe ka konstatuar se me aktvendimin e saj është shkelur ligji penal në favor të të pandehurit V.R., për shkak të veprës penale uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme nga neni 332 par.1 të KPRK-së dhe gabimisht është konstatuar se në rastin konkret ka arritur dyfishi i kohës së parashkrimit të ndjekjes penale përkatësisht parashkrimi absolut i ndjekjes penale.

Me këtë rast e rëndësishme është që fillimisht të përcaktohen elementet esenciale të figurës së kësaj vepre penale dhe posaçërisht koha e fillimit dhe përfundimit të kësaj vepre penale. Kjo nga fakti se vepra penale uzurpimi i paligjshëm i pronës së paluajtshme nga neni 332 par.1 të KPRK-së bën pjesë në kategorinë e veprave penale permanente dhe veprimi i kryerësit në kryerjen e veprës penale është i vazhdueshëm, pra deri sa të përfundon gjendja e kundërligjshme. Kurse në rastin konkret bazuar në përshkrimin e aktakuzës në mënyrë precize është cekur se i pandehuri ka ndërmarrë veprimin e uzurpimit “*...që nga fillimi i vitit 2012 e deri më tani...*”, ashtu që në bazë të këtij përshkrimi por edhe shkresave të lëndës mund të konkludojmë se gjendja e kundërligjshmërisë përkatësisht uzurpimi vazhdon edhe sot e kësaj dite.

Duke u bazuar në karakterin e kësaj vepre penale duhet zbatuar edhe dispozitën e nenit 107 par.1 të KPRK-së që përcakton fillimin e parashkrimit të ndjekjes penale dhe bazuar në këtë afati i parashkrimit të kësaj vepre penale do të duhet të fillonte të llogaritet nga koha e pushimit të gjendjes së kundërligjshmërisë e cila në rastin konkret ende nuk ka ndodhur, andaj, sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, afati i parashkrimit të ndjekjes penale ende nuk ka filluar të llogaritet.

Në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë është potencuar edhe shkelja esenciale e dispozitave të procedurës penale përkitazi me mënyrën e vendosjes së kësaj çështje. Mirëpo, Gjykata Supreme e Kosovës nuk e aprovon pretendimin se në rastin konkret do të duhej që të vendosej me aktgjykim refuzues, siç pretendohet në kërkesë edhe pse në trajtimin e kësaj çështje

vendimmarrja nuk paraqet relevancë, meqë cilido vendim qoftë aktvendimi për pushimin e procedurës penale apo aktgjykimi refuzues, nuk i ka privuar palët e pakënaqura nga e drejta e ankesës së vendimit gjyqësor kontestuese dhe me këtë edhe parandalimi që vendimi të merr formën e prerë. Megjithatë në këtë drejtim duhet theksuar faktin se gjykata ka detyrim ligjor që në çdo moment kur të arrihet afati i parashkrimit të ndjekjes penale, menjëherë të ndërprejë procedimin e çështjes meqë kjo paraqet pengesë absolute të vazhdimit të procedurës.

Nga të gjitha këto që u thanë më lartë, bazuar në dispozitën e nenit 438 par.2 të KPPK-së u vërtetua se janë shkelur dispozitat e ligjit penal në favor të të pandehurit dhe kjo Gjykatë vetëm e konstaton këtë shkelje, duke mos e prekur vendimin e formës së prerë në raport me të pandehurin.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS - PRISHTINË

Pml.nr.319/2020, më 10 dhjetor 2020

B.profesional,
Bujar Balaj

Kryetarja e kolegjit,
Nesrin Lushta